

S. Vijayalakshmi (translated by Thila Varghese)

The Forest Nymph

1)

In the efflorescence that occurred
on a cool evening devoid of yellow sunlight
when parrots and squirrels interacted and
played with ripe fruits hanging from the branches,
my abdomen ached.

As the sweet aroma of the entire forest embraced me,
my hut made of leafy green thatches
was erected brand new.

My mother stared at me
as though I was a massive aftershock of sad news
that had just arrived from somewhere afar.

Was my becoming a forest nymph
the reason for her hugs and kisses to dry up?

Oh, mother of mine!

The fragrance of *Jatropha* that you exude
became my own scent;
the mountains that formed within me
yielded many a flower,
and the forest streams
overflowed with reckless currents.

My terrain, after all, is just the same as yours.

(2)

You gifted me with flourishing growth.
On the day when a feast for the lives
that were swimming inside me was shared,
I was like your image painted on ancient caves.
On a previous similar occasion,

when luscious green blanketed the landscape,
your lost acreage
exiled you with relentless efforts.
Today it is my turn; smelling the scent
of the forest nymph in my body,
you withdraw from me.
Who has the right and authority
to grow and harvest the grains I have chosen?
My humble dwellings are being destroyed
in the dense darkness of the night,
and all the wilful acts committed
to my forests and mountains
drenched in overflowing blood
are presented as holy and preached as sacred.

(3)

The constant gunshots
heard on the rocky pathway
and the lined-up armoured vehicles
were ordered in
all in the name of my safety.
Those who had caused relentless bleeding
are now attacking my womb with crude weapons;
creating and enforcing their own laws,
they coerce me to accept their justice as mine;
confiscating and ruining my seeds and my produce,
they take away my freedom
while preaching loyalty;
using as blankets
the dictionaries devoid of
the meanings of heaven and earth,
they have covered my children
who have no choice but bear the invisible prison bars
built in the air they breathe, the water they drink,

and their way of living.

(4)

By means of the shackles that bind me
beneath the revolving chair
of the throne of authority
and my hands taken for granted
as accustomed to loyalty,
you are bartering me,
having turned me into a business capital,
to inflict disaster on my children.
Seized by violent spasms,
your body knows only to spew out acid.
Powerless are the decrees issued by you,
who is oblivious to the complex mysteries
and puzzling phenomena of the universe,
to deliver the finer products
of bamboos and flutes
in front of the pollinic body
that oozes the scent of the forest nymph.

'The Forest Nymph' was previously published in *Modern Poetry in Translation: Focus on Extinction*, Issue No. 3, 2019.

ச. விசயலட்சுமி

வனதேவதை

(1)

காய்த்துத்தொங்குகிற கனிகளோடு கிளிகளும்
அணில்களும்
பேசி விளையாடிய மஞ்சள் வெயிலற்ற குளிர்ப்
பொழுதொன்றில்
நிகழ்ந்த மலர்ச்சியில் அடிவயிறு வலித்தது
வனத்தின் அத்தனை வாசமும் என்மீது வீச
பச்சைக்கூரைகளால் ஆனவென் குடில்
புத்தம்புதிதாய் வளையப்பட்டது
எங்கிருந்தோவந்த துக்கசேதியின்
பேரதிர்வுபோல என்னைப்பார்த்தாள் அம்மா
அவளது அணைப்பும் முத்தமும் வற்றிப்போக
நான் வனதேவதையானது காரணமோ
என் அம்மா உன்னில் கமழ்கிற
காட்டாமணக்கு மணம் எனக்கானது
என்னில் கிளைத்த மலைகள் பூக்களை ஈன்றன
காடுகளில் நீரோட்டம் கட்டற்றதாய் பெருகியது
உன் நிலம் போன்றதே என் நிலம்

(2)

செழுமையை எனக்கு கொடையளித்தாய்
என்னில் நீந்திய உயிர்களுக்கான
உணவுகளைப் பங்கிட்ட நாளொன்றில்
பழங்குகைகளில் தீட்டப்பட்ட உன்னுருவம் போலிருந்தேன்
பச்சைநிற சாந்துகளால் வண்ணமிட்ட நாளொன்றில்
காணாமல் போயிருந்த உன் காணி
தீரா அலைச்சலுடன் உன்னை நாடுகடத்தியது
இன்று என்முறை என் உடலிலும் வனதேவதையின்

வாசம் கண்டு விலகுகிறாய்
நான் தேர்ந்தெடுத்த தானியங்களை
விளையச்செய்கிற அதிகாரம் யாருக்கு?
அடர் இருட்போதொன்றில் என் குடிசைகள் நாசமாகிறது
குருதி வடிகிற என் காடு மலை மீதான அத்தனை
செயலும்
புனிதத்தின் ஆன்மாவாக போதிக்கப்படுகிறது

(3)

கரளைக்கற்களாலான பாதையில்
சதாவிழும் வேட்டுச்சத்தமும் வாகனமும்
என் பாதுகாப்புக்கென்ற பெயரில் தருவிக்கப்பட்டது
மீண்டும் மீண்டும் குருதி நிற்காமல்
வடியும்மாறு பண்ணினவர்கள் என் கருவறையை
ஆயுதம் கொண்டு தாக்குகிறார்கள்
அவர்களின் சட்டங்களைக்கொண்டு
அவர்களின் நியாயங்களை
எனக்கானதென ஒப்புக்கொள்ள செய்கிறார்கள்
என் விதைகளை விளைச்சலை கபளீகரம் செய்கிறவர்கள்
விசுவாசத்தை போதித்துக்கொண்டு
விடுதலையை அபகரிக்கிறவர்கள்
மூச்சுக்காற்றிலும் பருகும் நீரிலும் வாழும் பாதையிலும்
வனையப்பட்டிருக்கிற சிறைக்கம்பிகளை
சுமந்தபடி வாழ்கிற என் குழந்தைகள் மீது
ஆகாயத்திற்கும் பூமிக்குமான அர்த்தம் விலக்கப்பட்ட
அகராதிகளைகளை போர்த்தியிருக்கிறார்கள்

(4)

வணிகத்தின் மூலதனமாக்கிவிட்ட என்னை
அரியாசனத்தின் சுழல் நாற்காலிக்கு அடியில்
வைக்கப்பட்ட
என் தலைகளை விசுவாசத்திற்கு
பழகிவிட்டதாக கருதுகிற என் கைகளை வைத்து

ECOPOETIKON

www.ecopoetikon.org

என்குழந்தைகளின் மீது பேரழிவை செலுத்த
பேரம் பேசுகிறாய்
வலிப்பு வந்த உன் உடலம்
அமில்மட்டுமே வீசத்தெரிந்தது
பிரபஞ்சத்தின் மாயத்தனங்களும்
புதிர்த்தன்மையும் அறியாத
உன் காகிதங்கள்
மூங்கிலையோ புல்லாங்குழலையோ தருவிக்காது
வனதேவதையின் வீச்சம் கசிகிற மகரந்த உடலுக்கு முன்